

Το τρίτο σενάριο είναι να γενικευθεί ο πόλεμος με όρους συμμετοχής και του ΝΑΤΟ και τη χρήση τακτικών πυρηνικών μικρού βεληνεκούς. Στη περίπτωση αυτή οι καταστροφές δεν μπορούν να υπολογισθούν και ως εκ τούτου το σενάριο αυτό συγκεντρώνει πολύ λίγες πιθανότητες.

Στην ανάλυση της προοπτικής και των τριών αυτών πιθανών σεναρίων η Ρωσία θα βρεθεί γρήγορα σε μία θέση όπου θα μετράει τα οφέλη και τις ζημιές της. Και στις τρεις περιπτώσεις οι ζημιές της θα είναι πολλαπλάσιες από τα οφέλη.

Αφού το ΝΑΤΟ έχει πάρει θέση απέναντι στις εξελίξεις αυτές και ιδιαίτερα απέναντι στη νέα μορφή διεθνούς πολιτικής που εισάγει η ελίτ της Ρωσίας υπό τον Πούτιν το κλειδί για τις εξελίξεις το κρατά στα χέρια της η Κίνα.

Οι στρατηγικές επιδιώξεις της χώρας αυτής είναι διαφορετικές και ως προς τη μορφή και ως προς το περιεχόμενο. Η Κίνα ενδυναμώνει κάθε όρο οικονομικής επέκτασης με έμφαση στην ανάπτυξη των εξαγωγών της και την τεχνολογία. Στο πλαίσιο αυτό η στροφή **προς τη στρατιωτικοποίηση**

της πολιτικής που εισάγει ο Πούτιν για την απόκτηση επιρροής δεν φαίνεται να την ενθουσιάζει. Είναι πολύ επιφυλακτική και προτείνει συνεχώς την ανάγκη ειρηνικής διευθέτησης των παγκόσμιων διαφορών. Δεν μπορεί όμως και να αγνοήσει το γεγονός ότι αυτή η τεράστια χώρα στα βόρεια σύνορα της σε πολύ λίγο χρόνο θα ζητήσει την αγορά της για την κατανάλωση των ενεργειακών της προϊόντων. Η Κίνα όπως φαίνεται να εξελίσσονται τα πράγματα θα καταστεί

μονοψωνιστής του ρωσικού πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Η δύναμη αυτή είναι τόσο μεγάλη που μπορεί να δορυφοροποιήσει τη Ρωσία στη τροχιά της. Η Κίνα αυτό το αφήνει στην φυσική εξέλιξη των πραγμάτων και το αντιμετωπίζει παθητικά. Ολόκληρη η ενεργητικότητα της ή τουλάχιστον ένα μεγάλο μέρος απ' αυτήν οδεύει προς τις νέες αγορές της Αφρικής.

Η Αφρική γι' αυτήν είναι ο νέος χώρος οικονομικής της επέκτασης. Και ουσιαστικά ο χώρος αυτός μετατρέπεται σε πεδίο **οικονομικής και πολιτικής αντιπαράθεσης με τις μεγάλες δυνάμεις της δύσης και ιδιαίτερα με τις ΗΠΑ**.

Θεωρείται βέβαιο ότι η Κίνα δεν θέλει να χάσει το πλεονέκτημα της φθηνής εργασίας αυξάνοντας την εσωτερική ζήτηση με την βελτίωση των μισθών γιατί αυτό συνιστά πόλο έλξης των διεθνών επενδύσεων. Άρα με το τρόπο αυτό διασφαλίζει τους όρους εσωτερικής ανάπτυξης και με την επέκταση της στην αφρικανική ήπειρο αυξάνει τους παραγωγικούς (όχι τους εμπορικούς) όρους για την εξωτερική της ανάπτυξη.

Μία παρόμοια διεθνή οικονομική πολιτική ακολουθούν και οι ΗΠΑ ή και άλλες χώρες που δραστηριοποιούνται σε διάφορες χώρες της Αφρικής. Καναδάς, Ινδία, Ιαπωνία και Ισραήλ.

Κατά τον 19^ο αιώνα το Ην. Βασίλειο και η Γαλλία ακολουθούσαν αποικιοκρατική πολιτική ακριβώς για του ίδιους λόγους εκμετάλλευσης των φυσικών και ανθρώπινων πόρων της Αφρικής με βάρβαρο όμως τρόπο. **Σκλάβοι, πρώ τες ύλες και πολιτική επέκταση.** Σήμερα η οικονομική διείσδυση χρειάζεται τους Αφρικανούς αλλά λιγότερο από τους φυσικούς της πόρους.

Η Αφρική είναι μία πολυπληθής ήπειρος στην **οποία κατοικούν 1,3 δις άνθρωποι**, δηλαδή το 17% του πληθυσμού της γης. Συνίσταται από 54 χώρες οι οποίες είναι μέλη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών είναι δηλαδή χρήσιμοι ψήφοι στην Γενική Συνέλευση.

Από την Αφρική **προέρχεται το 90% της παγκόσμιας παραγωγής πλατίνας και το 9,6% της παγκόσμιας παραγωγής πετρελαίου.**

Το 90% της παραγωγής κοβαλτίου και το 50% της παραγωγής χρυσού. Επίσης τα 2/3 του μαγνησίου και το 35% του ουρανίου.

Η κομμουνιστική Κίνα βλέπει την Αφρική ως περιοχή με ανεξάντλητες δυνατότητες. Επενδύει συνεχώς στις υποδομές αρχικά και κατόπιν στη παραγωγική διαδικασία προκειμένου να παράγει προϊόντα τα οποία θα ωθήσει στο εξωτερικό. Οι συνολικές **επενδύσεις τα τελευταία χρόνια ανήλθαν στα 2 τρις δολάρια**

. Έχει κατασκευάσει

6,200 χιλιόμετρα σιδηροδρομικών γραμμών.

Ένωσε την Αιθιοπία με το Τζιμπουτί. Επενδύει επίσης στους τομείς των ορυχείων, της εκπαίδευσης, και του στρατιωτικού εξοπλισμού αφρικανικών χωρών. Εδρεύουν στην Αφρική 10,000 κινέζοι στρατιώτες και άλλες τόσες κινεζικές επιχειρήσεις. Όλες αυτές οι δράσεις

και πολλές ακόμα είναι ενταγμένες στην πολιτική και οικονομική επέκτασης της Κίνας στον κόσμο στην προσπάθεια της να ανταγωνιστεί αποτελεσματικά τις ΗΠΑ που θεωρεί ότι είναι ο κυριότερος αντίπαλος της.

Από την άλλη πλευρά και οι ΗΠΑ έχουν τοποθετήσει στο πλαίσιο των στρατηγικών τους στόχων όσο γίνεται μεγαλύτερο «κομμάτι» από την αφρικανική πίτα. Με κεφάλαια 54 δις, με πάνω από 1000 αμερικανικές εταιρίες και με 8,000 Αμερικανούς στρατιώτες. Στη Μαυριτανία, στο Μάλι, στη Νιγηρία, στη Κένυα, στο Κογκό, στη Σομαλία, την Τυνησία, στη Νότια Αφρική και σε πολλές άλλες χώρες οι Αμερικανοί είναι παρόντες με κάθε μέσο και τρόπο.

Παρουσία στην Αφρική έχουν τόσο η Ε. Ένωση όσο και το Ισραήλ, η Ινδία και η Ιαπωνία.

Ο ανταγωνισμός όλων αυτών στην αφρικανική ήπειρο αποσκοπεί τόσο στην αύξηση της γεωστρατηγικής τους δύναμης όσο και στην άντληση οικονομικών ωφελειών από την εκμετάλλευση των πρώτων υλών. Η Αφρική από την άλλη έχει επείγουσα ανάγκη από προμήθευση ή άντληση νερού, από αγροτική τεχνολογία, από υγειονομικές υπηρεσίες και φάρμακα και από ενεργειακά προϊόντα.

Όμως στη προοπτική του χρόνου, όχι του πολύ μακρινού, μόλις του 2050, ο πληθυσμός της υπολογίζεται ότι θα φθάσει τα 2,2 δις ανθρώπους από τους οποίους το 65% αναμένεται να είναι κάτω των 25 ετών. Με τις υπάρχουσες δεδομένες συνθήκες συμπαγείς μάζες νέων ανθρώπων χωρίς επαγγελματικές εξειδικεύσεις θα αναζητήσουν πόρους ζωής εκτός Αφρικής. Τεράστιες ροές μεταναστών προς την Ευρώπη αρχικά και προς την Αμερική και Καναδά ύστερα ή και ταυτόχρονα, θα επιφέρουν ανυπολόγιστες συνέπειες στα δεδομένα των χωρών υποδοχής. Η σχέση των ανειδίκευτων μεταναστών όχι μόνο των αφρικανών αλλά και άλλων χωρών με τα οικονομικά συστήματα των αναπτυγμένων χωρών υποδοχής δεν έχει ακόμα λεπτομερώς αναλυθεί. Η πληθώρα των εργατικών χεριών θα ευνοήσει τους κλάδους εντάσεως εργασίας μειώνοντας την κεφαλαιακή απόδοση ή αυτοί δεν θα ενταχθούν στην αγορά εργασίας οπότε και θα αυξηθούν τα άδηλα περιθώρια της οικονομίας; Για τους λόγους αυτούς οι επενδύσεις στο τομέα της εκπαίδευσης έχουν πολύ μεγάλη σημασία και για τους αφρικανούς και για τις αναπτυγμένες χώρες υποδοχής.

Αν προστεθούν και οι εκτεταμένες ξηρασίες ως αποτέλεσμα της κλιματικής αλλαγής τότε οι ροές μετανάστευσης θα διογκωθούν και οι συνέπειες θα πολλαπλασιαστούν.

Ως συμπέρασμα θα υπογράμμιζα ότι ο ανταγωνισμός για πολιτική επιρροή των μεγάλων δυνάμεων που διεξάγεται στην Αφρική έχει εκών άκων και μία θετική πλευρά. Η δημιουργία και ενίσχυση των υποδομών καθώς και η εγχώρια οικονομική ανάπτυξη θα μπορούσαν να θεωρηθούν παράγοντες αναστολής και ανασχεσης ή και ελέγχου του μελλοντικού αναμενόμενου κύματος μετανάστευσης. Θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν κρίσεις όπως η επισιτιστική και η υγειονομική με πολλαπλές ωφέλειες για όλους τους δρώντες.

Κουρματζής Θάνος